

have erfaret det deraf. (*N. Jensen*: Naa, saa De har en Smørskat!) Ja, det er en meget høj Skat, og det ærede Medlem vilde ikke more sig, hvis han selv skulde udrede denne Afgift, hvis der havde hvilet en saadan Afgift paa den Ejendom, som han har og som i Løbet af den Tid, han har sidet paa Ejendommen, var løbet op til det dobbelte af dens Pris. Saa vilde det ærede Medlem have fundet, at det var en saare trykkende og besværlig Byrde, som han gerne vilde være fri for, og det samme ville vi. Jeg har derfor stillet Forslag om at lade Smørskatten gaa ud sammen med de andre faste Skatter. Jeg kan ikke se, hvorfor man ikke lige saa godt kan afskrive disse Jordebogsafgifter som de øvrige faste Skatter. Kommer man til en virkelig Undersøgelse, vil det vise sig, at de ene ligner i høj Grad de andre. Og naar man, saa at sige, med en eneste Streg afskriver de faste Skatter, kan man lige saa godt tage de andre Skatter med, som nu betegnes som Jordebogsafgifter, for saa vidt det da ikke kan godtgøres, at det er Arvefæsteafgifter, som er betalte som Vederlag for selve Ejendommen. Men det har man ikke kunnet. Man har jo ogsaa ladet for den øvrige Del af Landet noget staa vedrørende dette Forhold, nemlig 5—600,000 Kr., der svares over hele Landet i Jordebogsafgift. Jeg har ikke undersøgt dette Forhold undtagen for Bornholm, der svarer omtrent $\frac{1}{5}$ af alt det, der i den Henseende betales til Statskassen. Foruden Smør svares der ogsaa Sæd af forskellig Art, og man kunde for den Sags Skyld lige saa godt afskrive det. Naar jeg har valgt Smørret, er det, fordi Prisstigningen paa Smør har været saa overordentlig forskellig fra Prisstigningen paa Sæd, og fordi de Beløb, der derved indvindes for Bornholms Vedkommende, nogenlunde kunde svare til en Afskrivning af de faste Skatter i det øvrige Land. Imidlertid ved jeg, at den højtærede Finansminister har ladet foretage Undersøgelser vedrørende dette Forhold for Bornholms Vedkommende, saa at man muligvis ad en anden Vej end den af mig foreslaaede kan komme til et Resultat, vedrørende de bornholmske Skatteforhold, der kan være lige saa fordelagtigt som det af mig foreslaaede, og saa er jeg selvfølgelig villig til at gaa bort fra mit Forslag og over til, hvad Ministeren muligvis vil foreslaa. Jeg vilde derfor ønske, Ministeren kunde give nogle Oplysninger om disse Undersøgelser: saa at vi muligvis i Lighed med, hvad der nu sker for de slesvigske Distrikters Vedkom-

mende, kunde komme til en Nedskrivning af de faste Skatter for Bornholms Vedkommende. Jeg har hørt noget om, at der skal være kommet Oplysninger frem, der tyde paa, at en Del af disse Afgifter i Virkeligheden kunne bevises at være Skatter lige saa fuldt som de øvrige faste Skatter. Hvis det godtgøres, kan der jo være Haab om, at der kan stilles Forslag til Ændring af dette Forhold. Jeg haaber derfor, at den højtærede Minister vil være saa venlig at give Oplysninger om dette Forhold og muligvis give Haab om, at der, enten ved Ændringsforslag her til Loven eller ved særskilt Lov kan raades Bod paa de ugunstige Forhold, der finde Sted paa Bornholm med Hensyn til den Skattereform, der her søges gennemført.

Fogtmann: Uden for Betænkningen har jeg tilladt mig at stille et Underendringsforslag, der er foranlediget ved et ganske særligt Tilfælde, som først i den senere Tid er blevet mig fuldstændig bevidst. Jeg har dog formuleret Ændringen saaledes, at jeg tror, den vil kunne faa almindelig Betydning for Landet, i det hele afhjælpe en Mangel ved Forslaget, saa at det ikke paa forskellige Steder kommer til at gøre Uret mod vor Villie. Det er et særligt Tilfælde, som jeg har for Øje, og som jeg søger at afdæmpe, og det er dette, at et Sted i Nærheden af Holbæk blev der ved en Auktion i 1799 solgt 19 Parceller af den saakaldte Holbæk Ladegaardstakst og solgt paa de Betingelser, at de derpaa hvilende kongelige Skatter og Afgifter skulde vedblive at udredes af Hovedgaarden, af Godsejerén, altsaa uden i nogen som helst Maade at overføres paa eller at kunne komme til at paahvile de ny Ejere, som købte disse Ejendomme ved Auktionen. Der staar — hvis jeg maa gøre opmærksom paa det — udtrykkelig i et gammelt Skøde fra den Tid, som jeg her har: „I øvrigt skal ingen flere end de her ovenfor i dette Arvefæstebrev bestemte Afgifter af dette Slotsvænge svares eller erlægges, og da det som meldt er en Part af Holbæk Slots Ladegaards Takst, saa betaler Eriks-holms Stamhusbesidder alle kongelige Skatter og onera deraf som nu ere eller i Tiden maatte blive allernaadigst paabudne til Amtsstuen.“ Nu ved første Øjekast kunde man jo synes, at saa maa de Mennesker ogsaa være fri for at svare den ny faste Skat, Ejendomsskylden. Det har staaet mig tvivlsomt, og jeg ved ogsaa, at det blandt Jurister er et omstridt Spørgsmaal. Imidlertid synes det mig i alt Fald